

HOOFDSTUK 1. ZUKO.

‘Auw, het is kokendheet! Geschrokken trekt Zuko zijn handen uit het water. Zijn oom heeft de afwasbak gevuld en het interesseert hem blijkbaar niks, dat jongensvingers niet gekookt willen worden. Geërgerd kiept Zuko de afwasteil een stuk leeg, hij mixt er koud water en een flinke scheut afwasmiddel bij en nog stijgt hete damp in zijn gezicht op.

Hij zucht diep, terwijl zijn schuine ogen de enorme stapel afwas opneemt die op het aanrecht op hem staat te wachten. Hij heeft volgens zijn idee al zoveel borden afgewassen, dat je er rustig een grote muur van zou kunnen bouwen om het hele restaurant heen. Zuko Hu Wong vindt zichzelf de ongelukkigste jongen van de hele wereld. Hij is pas twaalf jaar oud. Hoe moet het verder, nu alles zo akelig is?

**Oh ja, wie is Zuko eigenlijk? **

Hij staat in een hoekje van de grote keuken, bij een aanrecht. Achter hem staat een lange tafel en daar weer achter zijn er meer aanrechten en fornuizen waar de koks op koken.

Naast grote stapels serviesgoed staan er ook een paar stalen pannen op het aanrecht en hij ziet zichzelf er in een ervan weerkaatsen. Zuko ziet er, in zijn rode T-shirt en spijkerbroek als een gewone Chinese jongen uit, met donkere ogen, een lichtbruine huid en zwarte haren die tot het midden van zijn rug hangen. Hij is blij dat zijn haar zo lang wilden groeien, want daardoor lijkt hij enorm veel op zijn idool, Yukio Tijgerklauw. Dat is een held in Japanse Kung Fu animatie en films.

Yukio doet steeds vechoefeningen en door ze na te doen is Zuko daar best goed in geworden. Toen oom Wang hem een keertje zag oefenen, was er net een wedstrijd voor Yukio look-a-likes. Zuko vond het enorm leuk om daaraan mee te doen, een speelgoed magnaat ook. Vanaf dat moment mocht hij met allerlei Yukio speelgoed op de foto voor de reclames.

Nu is Yukio afgebeeld op zijn rode T-shirt en hij heeft een kamer vol met allerlei gratis Yukio spullen, maar poseren met steeds weer andere kungfu pakjes, poppen en nep zwaarden is eigenlijk oersaai, net als dat eeuwige afwassen. Zijn oom is juist erg blij dat Zuko enorm veel lijkt op de held uit de al jaren lopende films en tvseries. Hij verdient er goed geld aan, door zijn neef te filmen en te fotograferen met al die spullen. Daarvoor sturen fabrikanten en filmproducenten vanuit China en andere Aziatische landen dus steeds speelgoed.

Zijn zusje Mayka is juist dol op Barbies en prinsessen kleding. Zij vind het helemaal niet erg om met Barbies en allerlei soorten jurkjes op de foto te gaan, maar Zuko begint het behoorlijk te vervelen. Mijn leven bestaat toch wel uit meer dan steeds afwassen en almaar met spullen op de foto moeten? Ik wil terug naar China, terug naar mijn opa en oma. Wat denk je, behoorlijk saai dit allemaal hé, maar er is iets wat van Zuko geen gewone jongen maakt, hoor. Let maar eens op.

Terwijl hij veel te grote roze handschoenen aandoet, bekijkt Zuko de enorme verzameling afwas vol tegenzin. ‘Ik heb geen zin meer, ik wil niet meer afwassen,’ verzucht hij tegen de afwasborstel die stilletjes op het aanrecht ligt.

De borstel gaat meteen rechtop staan en begint rondjes in acht-vorm te draaien alsof het op het aanrecht schaatst.

‘Wat doe je,’ zegt Zuko geërgerd. ‘Daarmee schiet ik echt niet op. Hup, ga afwassen, stom ding, dan doe je ook iets nuttigs.’ Hij zegt het maar als grapje, maar meteen glijdt er een bord van de grote stapel links. De borstel schiet erop af, wast het bord af en dit bord glijdt daarna als vanzelf op het aanrecht aan de andere kant. Zuko leunt op het aanrecht en ziet eerst vol verbazing, daarna vol blijdschap, het ene bord na het andere naar het water zweven, afgewassen worden en daarna zich weer opstapelen op het aanrecht. Er is nog veel meer afwas. Na de borden marcheren glazen, kopjes, schoteltjes, kommetjes en schaaltes het water in. Messen, vorken, lepels en zelfs de kleine dessertlepeltjes gaan rechtop staan, ze marcheren vies het water in en komen er weer schoon uit.

De grote pannen schuiven ook alvast naar voren.

Dat de afwasborstel zomaar afwast, laat hem lachen, maar Zuko schrikt van zijn eigen geluid en kijkt ongerust om. Laat oom Wang hem maar niet horen of dit zien, want dan wordt de borstel afgepakt en moet ik weer zelf afwassen.

Oom Wang, brrr! Zuko kijkt opnieuw heimelijk om. Zijn oom is het grootste probleem nu hij magie blijkt te hebben, want dat met die afwasborstel is heus niet het eerste magische wat hem steeds overkomt.

Aan de andere kant van de keuken staan Jackie, Mike en Wu, Thomas Bing, de chef-kok en de twee serveersters Marie en May met elkaar te praten en te lachen met een kopje koffie in de hand.

Het is pas half acht in de morgen. Het restaurant is nog niet open, dus kunnen de koks en hulpen nog even rustig aan doen voor ze de maaltijden moeten bereiden. Ze kijken ook helemaal niet naar Zuko die daar zomaar staat en negeren het geluid van het rinkelende serviesgoed dat in snel tempo afgewassen wordt...

Oké, Zuko knikt tevreden, nu niemand mij stoort en de borstel zo ijverig bezig is, kan ik eindelijk dat doen, wat ik het liefste van alles doe, dagdromen.... maar hoe Zuko probeert iets leuks te fantaseren. Het gerinkel van het afgewassen serviesgoed stoort hem en eigenlijk moet hij alleen maar aan vervelende dingen denken.

Het is nu alweer vijf jaar geleden dat hun ouders omkwamen door een naar ongeluk. Meteen werden hij en zijn kleine zusje Mayka, samen met twee koffers vanuit China op het vliegtuig naar Nederland gezet.

Oom Wang weet wel wat te doen met een neefje dat hem is toegeworpen. Zuko mag zich in de ochtend nuttig maken in de keuken van zijn Chinese restaurant als afwasser en hulpje voor alles, 's middags moet hij poseren voor de reclamefilms en foto's.

Het is dat hij nog mag dromen. Anders zou Zuko helemaal dol worden en met borden gaan smijten. Dagdromen is het enige wat zijn leven nog dragelijk maakt.

Trouwens, weet je eigenlijk waarom de koks van het Chinese restaurant, net als de serveersters, niet graag naar de jongen kijken? Er is namelijk iets vreemds met Zuko aan de hand. Iets wat hij het liefst geheim wil houden, maar ja, magie laat zich niet in een doosje stoppen.

Zuko dagdroomt graag en weet je wat, zijn fantasieën komen nog tot leven ook. Terwijl hij naar de afwassende borstel kijkt, vliegen er gouden vlinders om hem heen. Dat is iets wat vorig jaar voor het eerst zomaar gebeurde en nu eigenlijk

iedere keer zodra hij begint met fantaseren...Zuko weet niet eens waar die vlinders vandaan komen, ze doemen zomaar op en hij vindt ze erg mooi.

Oké, gouden vlinders fantaseren is prima, maar zodra het Zuko lukt een spannend avontuur te dagdromen, verschijnt er uit het niets een aap naast hem op het aanrecht. Dat is niet eens een lief klein aapje, zoals dat beestje van Pippi Langkous. Nee, dit is een gigantische gorilla van een metertje of twee en hij draagt een gouden harnas.

Deze gorilla, dat is de Grote Verwoester, de aartsvijand van Yukio en de gorilla ontbloot een stel vlijmscherpe tanden om u tegen te zeggen, terwijl hij de scherpte van het zwaard op zijn duim test.

Gelukkig is hij niet van plan Zuko een kopje kleiner te maken. Die staat immers voor zich uit te staren, verdiept in zijn dagdroom. Er verschijnt nog iemand. Dit is ook een jongen, wat ouder als Zuko en zodra hij de Grote verwoester ziet, neemt hij meteen een behoorlijk dreigende vechtpositie aan.

Deze jongen, dat is Yukio, de held uit Japanse Kung Fu animaties en films. Yukio is veertien jaar oud en woont in Japan in een afgelegen bergachtig gebied. Hij heeft lang zwart haar en draagt een zwart ninja kostuum met een rode sjerp om het middel. Zijn vader heet Takashi en die is een enorm sterke krijger.

Nog eens trouwens... In zijn dagdromen is Zuko geen mager afwassertje meer, maar een echte dappere held die enorm goed kan vechten en samen met Yukio Tijgerklauw bestrijdt hij misdadigers zoals de Grote Verwoester. De dagdroom is enorm spannend. Zuko blijft dus voor zich uitstaren en de afwasborstel blijft gelukkig afwassen.

Het personeel van het Chinese restaurant gluurt naar Zuko en de stapel afgewassen servies dat hoger en hoger groeit, bijna tot aan het plafond! Ze zeggen er maar niets van en draaien de jongen die stil bij het aanrecht staat, de rug toe. Ze zijn niet echt bang voor Zuko en zijn fantasieën die tot leven komen, maar ze vinden zwevende gouden vlinders, grote gorilla's en die gefantaseerde jongen toch wel erg vreemd.

** De lange zwarte haren van de jonge krijger waaien door een windvlaag heen en weer en zijn bruine ogen knippen waakzaam samen, want de vijand is er weer.

Yukio staat midden tussen hoge bergen. De grens tussen hun landen is een kabbelende beek vol grote stenen en de Grote Verwoester doet weer eens een poging hun gebied, Netahay, binnen te dringen.

Aan de andere kant van de beek staan grote apen en ze springen woest krijsend op en neer en dreigen met zwaarden en speren naar hem.

Zijn vader, generaal Takashi verdedigt Netahay tegen alles wat boosaardig is en Yukio is nog maar een jongen, maar hij probeert dat ook. De Grote Verwoester is koning van het buurland, maar wil steeds hun land veroveren. Yukio kan dus alle hulp gebruiken die er maar is en daarvoor heeft hij van zijn vader een tatoeage gekregen. Op zijn rug zit een gouden draak die hem magische vechtkunsten geeft. Yukio moest daarna naar andere magische voorwerpen zoeken. Zodra hij er zeven bij elkaar heeft is hij eindelijk sterk genoeg om de gorilla te verslaan, tot nu toe heeft hij er nog maar vijf...

Toch is Yukio Tijgerklauw niet bang voor de Grote Verwoester en zijn helpers. De jonge held kijkt geërgerd naar de heen en weer springende apen.

Laat die verwoester maar opkomen, bedenkt Zuko. Yukio is niet voor niets de zoon van de sterkste krijger van heel het land en slaat heus wel alle monsters in elkaar met één hand op de rug.

De Grote Verwoester lacht uitdagend en ziet er enorm sterk uit in zijn goudkleurige harnas. De gorilla laat aan een staf twee vlijmscherpe punten ontspringen, maar ineens is Yukio niet meer alleen.

Tijger, zijn sterkste vriend, springt naast Yukio. Hij lacht uitdagend terwijl hij zijn vuisten balt. Tijger is de sterkste jongen van heel het land en bijna twee meter groot. Storm komt aan de andere kant staan en trekt zijn zwaard. Storm heeft heuplang zwart haar en draagt een rode kimono met zwarte sjerp, er komt nog een medestrijder bij hen staan. Wu draagt een geel gewaad en heeft een kaal hoofd. Zijn wapen is een houten staf waarmee hij enorm goed kan vechten. Mayka, de dochter van de sneeuwkoningin, zweeft ineens boven hen. Het meisje draagt een lange blauwe jurk en heeft twee meter lange witte haren. Mayka laat het sneeuwen naar de Grote Verwoester en zijn apen. Ze tovert zelfs ijsballen om te gooien en wie erdoor geraakt wordt, bevriest. Hah, en dan ben ik er ook nog. Zuko draagt nu ook zwarte kleren en een rode sjerp om het middel. Hij gaat naast de jonge strijders staan en neemt ook een vechthouding aan, klaar om met de apen van de Grote Verwoester te vechten. **

Zuko lacht tevreden voor zich uit, terwijl de gefantaseerde Grote Verwoester en Yukio dreigend tegenover elkaar gaan staan. Ineens komt iemand de keuken binnen. Wang, de eigenaar van het Chinese restaurant, draagt een zwart pak en er steekt een wit zakdoekje uit het borstzakje. De magere man ziet er keurig uit, maar zijn langwerpige gezicht heeft de kleur van een uitgeperste citroen. Hij kijkt net zo zuur, vooral naar zijn kleine neefje die maar een beetje voor zich uit staat te staren...

Wang is de oom van Zuko en Wang Lu is de eigenaar van de Gouden Draak. Het restaurant zit in een groot oud huis. De benedenverdieping is het restaurant, achteraan is de keuken en de balie waar je eten kunt afhalen.

Op de tweede verdieping wonen zijn oom en tante en op de zolder wonen Zuko en zijn zusje samen in een klein kamertje. Er zijn nog twee kamers en daarin maakt oom Wang reclame foto's en films van de kinderen.

De oom van Zuko ziet dat er weer van die prachtige gouden vlinders om zijn neefje zweven, en ook dat er een enorme gorilla en vechtlustige jongen tegenover elkaar staan.

Wang fronst geërgerd. Hij grist een theedoek van het aanrecht, beent naar zijn neefje toe en slaat de gefantaseerde vlinders, de gorilla en de Yukio weg, tot ze als gouden stofkorreltjes op de vloer dwarrelen en in het niets oplossen...

**Zuko haalt diep adem om tot de aanval over te gaan, hij besluit die twee apen links eens goed op hun donder te geven. Hij hoeft alleen maar over het water te springen en maakt zich al klaar voor de sprong, en... **

'Auw!' Zuko grijpt verschrikt naar zijn hoofd en kijkt geërgerd om. Er is er maar één die hem altijd uit zijn mooie dagdromen haalt door een mep te geven... Bah, net nu het zo geweldig spannend werd.

'Sta niet te dagdromen, jij,' vit oom Wang terwijl hij langsloopt. 'Werk door, bordenwasser, denk je dat die borden vanzelf schoon worden?'

Zuko is woedend dat zijn oom zijn mooie dagdroom heeft verstoord. Meteen pakt hij een bord. Het glijdt tussen met de roze handschoenen door en valt, oeps, stuk op de vloer!

‘Wel alle donders!’ Wang knijpt zijn schuine ogen samen en met boos vertrokken gezicht beent hij op hem af en doet een hand omhoog. Zuko laat zich niet zomaar slaan. Hij krimpt in elkaar alsof hij bang is, legt een arm op het aanrecht en doet een stapje achteruit. Achter hem staan de stapels met het net afgewassen serviesgoed. Nog één stapje achteruit en... Wang blijft staan. Hij begrijpt het heel goed en laat zijn hand zakken en geërgerd kijkt hij naar zijn neef.

Zuko wrijft pruilend door zijn zwarte haren en kijkt zijn oom verontwaardigd aan.

‘Auwa, laat me niet zo schrikken,’ klaagt hij. ‘Ik deed toch niks?’

‘Ja, je deed niets, jij nietsnut,’ knikt zijn oom woedend. ‘Schiets eens op met afwassen, of moet ik het soms gaan doen?’ Wang haast zich om de stappels afgewassen borden en het andere serviesgoed op de tafel achter hun neer te zetten, dus veilig voor de driftbuien van zijn neefje.

Hij trekt geërgerd de kraag van zijn jas recht. Toen zijn broer en schoonzus tijdens een vreselijk auto-ongeluk omkwamen, was het enige wat Wang erfde, een neefje van zeven en ook nog een klein pasgeboren nichtje. Ze hadden zelf geen kinderen, dus zijn vrouw Mei was dolblij toen de kinderen kwamen, maar nu is er een probleem.

Wang heeft het niet eens expres gedaan, maar hij was helemaal vergeten Zuko en Mayka in te schrijven bij de gemeente waar ze wonen. Daardoor kunnen ze niet naar school en eigenlijk komt dat best goed uit. Doordat de kinderen de hele tijd in huis zijn, kan hij net zoveel reclamefoto's en filmpjes van hun maken als hij maar wil. Daarvoor heeft hij op zolder twee kamers ingericht.

Nu zijn ze een paar jaar verder en Wang vertelt niemand dat hij veel geld verdient met de kinderen laten poseren voor al het speelgoed.

Zijn neefje en nichtje zien er leuk uit, dus stuurt de speelgoed magnaat steeds het nieuwste speelgoed en het geld stroomt vanzelf zijn bankrekening binnen. Toch staart Wang met een grote frons op zijn gezicht naar het aanrecht, want er gebeurt iets wat hem boos maakt.

Hoe gewoon zijn neefje er ook uitziet. Hij is het zeker niet, want bij welke neef vliegen er gouden vlinders rond? Daarnaast is er een afwasborstel druk bezig serviesgoed af te wassen, terwijl dat vervelende joch maar een beetje staat te dagdromen.

Dat komt allemaal door mijn broer, bij hem gebeurde ook steeds van dat stomme gedoe, bedenkt Wang. Hij haat alles wat anders is als normaal en een ding is duidelijk, zijn neef is niet normaal! Voor Wang is er maar een oplossing om dit vervelende gedoe bij zijn neef weg te krijgen. Hard werken en vooral geen tijd gunnen om te fantaseren, want die fantasieën worden waar!

Toveren bestaat niet alleen in films, bedenkt Zuko tevreden, terwijl hij met een glimlach op zijn gezicht de nieuwe gouden vlinders volgt die uit het niets opdoemen en sierlijk om hem heen zweven.

Daarnaast gebeurt er nog iets leuks, een natte dweil zweeft zomaar boven het hoofd van zijn oom en neemt de vorm aan van een mannetje dat met de handen in de zij

met een voet op de grond tapt en vermanend het hoofd naar hem schudt. Meteen heeft hij enorme moeite om niet in lachen uit te barsten en Zuko staart naar de grond, toch voelt hij zich enorm tevreden, want bij welke andere jongen werden ook fantasieën waar? Nou ja, er is er nog eentje...

Zuko kijkt graag fantasiefilms, vooral de Harry Potters. Harry was elf jaar oud toen hij ontdekte dat hij een tovenaar was en naar Zweinstein mocht, de beste, de mooiste en zeker prachtigste toverschool van de hele wereld. Voor Zuko is er weinig kans op een toverschool. Zijn oom laat hem toch nooit gaan en al is hij nu twaalf jaar oud. Zuko kan het nog steeds niet geloven, maar hij is ook een tovenaar, dat moet wel, want al een poosje gebeuren er vreemde magische dingen. Harry Potter moest een toverstaf leren gebruiken en spreuken opzeggen. Zuko kan het met zijn gedachten doen. Soms moet hij daar echt hard voor denken en dan gebeuren er dingen die pas echt leuk zijn, zoals nu met de afwasborstel en de dweil. Ik wou dat iemand mij kwam helpen en mijn oom mij met rust laat, verzucht hij heimelijk in zijn hoofd.

Wang grist de afwasborstel uit het water en smijt het naar een hoek. Meteen verandert het kleine mannetje weer in een dweil en knijpt zichzelf uit boven het hoofd van zijn oom!

Wang schreeuwt het vol schrik uit als hij koud water op zijn hoofd krijgt, hij grist de dweil uit de lucht en smijt die in de teil. Geërgerd veegt hij met een mouw zijn gezicht droog en geeft Zuko een oorvijg!

‘Ga door met afwassen, lui joch,’ snauwt oom Wang. ‘Straks kom ik je halen voor het poseren, er is weer nieuw speelgoed gekomen met de post.’

Zuko veegt zijn gloeiende oor, maar is ondertussen zo een mep wel gewend en verveeld haalt hij de afwasborstel op.

Marie, een van de serveersters, komt er met stoffer en blik bij en veegt de scherven op. Ze glimlacht troostend tegen hem en Zuko glimlacht wel terug, maar pakt met diepe zucht een vuile pan op. Hij merkt dat zijn oom blijft staan en naar iets kijkt wat hem duidelijk nog veel bozer maakt en Zuko draait verbaasd om, want achter hem klinkt gerinkel van serviesgoed. Blijkbaar is het servies boos geworden omdat zijn oom hem weer slaat en nu halen ze een heel knap kunstje uit.

Jackie, Mike en Wu, Thomas Bing en Marie en May zien het ook en staren met grote ogen, want op de lange tafel stapelen alle net afgewassen borden, schalen en kommetjes zich in razendsnel tempo op tot twee hoge stapels, helemaal tot aan het plafond! De ene stapel servies balanceert op een saké flesje en de andere op de tuit van een theepot en die stapels wiebelen akelig eng heen en weer.

‘Na na na,’ Wang klapt in zijn handen, want in grote pannen en een wok klinkt akelig geborrel en er stijgt dikke damp op. ‘De boel brandt aan, schiet op. Ga door met koken. Hier valt niets te zien, moet het eten soms zwart blakeren?’ Wang negeert het heen en weer zwierende servies. Hij kijkt op zijn horloge en daarna Zuko streng aan. ‘Je maak deze afwas zo snel mogelijk af en dan kom je boven voor het poseren, begrepen.’

Zuko fronsst geërgerd, want hij heeft helemaal geen zin in dat stomme poseren. Meteen vormen de twee grote stapels serviesgoed lichamen die de armen in de zij zetten en ze buigen dreigend rinkelend naar zijn oom voorover.

Zuko knijpt zijn ogen dicht, want zijn oom mept met de theedoek opnieuw de gouden vlinders die om hen heen zweven tot flonkerende stofdeeltjes. Machteloos fladderen ze naar de grond, daarna beent Wang de keuken uit.

Het serviesgoed gaat weer rechtop staan, ze slaan de armen over elkaar en beginnen een vrolijk wijsje te rinkelen, waarbij ze net als Russische dansers de benen hoog op zwieren.

De koks en serveersters kijken elkaar aan of ze het serviesgoed niet moeten redden, maar het eten begint nu echt aangebrand te ruiken en ze haasten zich naar het fornuis.

Tevreden kijkt Zuko naar het dansend servies. Verleden week hingen alle pannen aan het plafond te tapdansen en dat maakte enorm veel herrie, daar is dit nog gewoon bij. Zuko lacht erom. Dit zijn grappige dingen en het laatste waar hij zich druk om maakt, hij heeft andere problemen.

Hoopvol zet hij de afwasborstel rechtop op het aanrecht, maar zodra hij het loslaat valt de borstel gewoon neer. Alle magie is blijkbaar met de komst van zijn oom weggevlucht. 'Toe nou,' smeekt Zuko. 'Hij is weg, dan kun je toch wel weer afwassen,' want er staat nog best wat afwas, maar de borstel beweegt nog geen haartje. Geërgerd gaat hij zelf maar weer verder, maar Zuko heeft daar flink genoeg van.

Ik wil niet meer afwassen en almaar met dat stomme speelgoed op de foto. Ik wil hier weg, bedenkt hij. Weg uit dit stomme restaurant en terug naar huis, naar mijn opa en oma. Ik moet geld hebben, een boel geld, maar hoe kom ik aan genoeg geld voor vliegtuigtickets naar China? Hij herinnert zich nog de tijd dat hij gelukkig was bij zijn ouders, hij had een hele aardige opa en oma en wil graag naar hen terug. Zuko weet dat een vliegtuigticket geld kost. Dat heeft hij niet. Van zijn ouders kreeg hij zakgeld. Hier krijgt hij alleen maar speelgoed, zakken snoep en andere cadeautjes. Daar is hij best blij mee, maar daar komen ze nooit het vliegtuig naar China mee in, want zijn zusje moet natuurlijk ook mee.

Terwijl Zuko afwast en ondertussen toch weer verder dagdroomt, is Wang druk bezig met een computer. In het zolderkamertje staan rekken en manden vol met allerlei Yukio speelgoed en kleding en in een hoekje staan kartonnen afbeeldingen van de Grote Verwoester en een paar van zijn apen. Het kamertje heeft een witte muur waarop Wang afbeeldingen kan projecteren van Chinese landschappen of kinderkamers.

Hij maakt een grote doos open en haalt er dozen met speelgoed uit. Hij leest de bijbehorende brief en stelt een projector in zodat er een gezellige kinderkamer verschijnt, niet het saaie hokje waarin hij zijn neef en nichtje dwingt om te wonen. Op een bureau in de andere hoek staat een computer. Daarmee heeft hij contact met speelgoedmakers over heel de wereld die dolgraag de kinderen met hun producten op de foto willen hebben of vragen Wang te filmen hoe Zuko en Mayka het uitpakken en er mee spelen.

Het is ondertussen twaalf uur geworden en Wang kijkt op zijn horloge. Wie dat wil kan nu bellen of via de computer bestellingen doen. Zijn mobiel rinkelt als een ouderwetse telefoon. Hij pakt het op en spreekt plechtig; 'Wang Industries.' Dit telefoontje komt van een Japans speelgoed fabriek die alle Yukio speelgoed en kleding maakt. Rhiu, de manager van de speelgoed magnaat spreekt Engels en klinkt behoorlijk bevelend. 'Mister Wang, ik heb de foto's en reclame films gezien van uw neef Zuko. We gaan binnenkort beginnen met nieuwe reclames, maar hebben een probleem. De voormalige Yukio acteur wordt te oud voor de

commercials. Daarom bieden wij uw neef een contract aan voor de komende vijf jaar voor een heel nieuwe serie. We betalen u per jaar vijftigduizend dollar voor de jongen en twintigduizend voor het kleine meisje, want er komt ook een nieuwe Little Blue Star Princes commercial serie.'

Wang schudt zijn hoofd, al kan de Japanner dat natuurlijk niet zien, want hij verdient veel meer aan het fotograferen en filmen met de reclames van de kinderen in Nederland. 'Ik vind mijn neef en nichtje nog veel te klein om uit huis te gaan,' zegt Wang. 'Ze hebben veel verzorging nodig.'

'Maakt u zich geen zorgen,' haast Rhiu zich om te zeggen. 'Wij hebben de beste leraren en verzorgers voor de kinderen die in onze reclames en films mee spelen. Goed, dan, We zijn bereid u een miljoen dollar te betalen voor beide kinderen, plus een aandeel in alle royalty's. Weet u wat, ik ben toevallig in Nederland en breng u als eerste een half miljoen in contanten en neem dan ook de kinderen mee terug. U kunt uiteraard andere kinderen van het geld huren om verder reclames te maken.' Meteen verdwijnen alle bezwaren van Wang als sneeuw voor de zon. Het lijkt hem zelfs een geweldig idee om zijn neef en kleine nichtje te verkopen en met een onbekende man mee te sturen naar Japan. Voor al dat geld kan hij zich een heel nieuw restaurant laten bouwen en met een andere jongen die op Yukio lijkt, heeft hij vast geen problemen meer met al die vervelende magische onzin!

Wang geeft het adres van het restaurant door en wrijft tevreden zijn handen. Ik krijg een boel geld en ben mijn vervelende neefje kwijt, bedenkt hij. Eindelijk zit het me eens mee.

Zuko weet niet nog wat zijn oom van plan is met hem en zijn kleine zusje en is nog druk bezig in de keuken. Hij dompelt de roze handschoenen in het hete sop en wast verveeld verder af, maar waar was hij gebleven? Een dagdroom is leuker om mee bezig te zijn dan dat stomvervelende afwassen. Dus droomt hij zich zijn dagdroom een stuk spannender.

**Yukio Drakenhart staart geërgerd naar de Grote Verwoester. De apen springen brutaal heen en weer over de beek en weer terug. 'Hou je vieze beesten bij je,' roept hij, maar de gorilla lacht spottend. 'Denk je nu echt mij met dat armzalige groepje kinderen tegen te kunnen houden?'

'Bij de magische krachten van Chen,' roept Yukio terug... (Dat is een uitspraak die Yukio altijd doet vlak voor hij gaat vechten...)

** 'Yukio?' Iemand trekt aan zijn mouw, maar Zuko blijft voor zich uitstaren...

** 'Ik laat je ons land niet innemen,' zegt Yukio dapper. 'Wij zijn niet bang voor jou, jij dikke vreetzak! Die stomme apen van jou slaan we zo plat!'

'Oh ja?' De Grote Verwoester slaat in zijn handen. Meteen staan er geen tien apen meer, maar wel 100! De apen krijsen het dreigend uit en springen wild op en neer. Ze kunnen elk moment aanvallen! **

'Yu-ki-oooo!!!!' Het handje trekt nog harder aan zijn mouw.

'Wát!' Zuko kijkt geërgerd opzij. Als ze hem zo blijven storen, kan Yukio nooit de Grote Verwoester tegenhouden om Netahay te veroveren.

Het is Mayka. Zijn zusje weet dat hij het leuk vindt om naar zijn held genoemd te worden, daarom noemt ze hem altijd zo, als ze iets van hem wil.

'Yukio, ome Wang is zo gemeen. Hij heeft mijn bal boven op de kast gelegd. Wil je die alsjeblieft voor mij pakken?' Mayka kijkt hem smekend aan met haar schuinstaande ogen. Zijn kleine zusje heeft haar lievelingsjurkje aan. Het is roze

met een tule rokje en ze draagt er zilveren vleugeltjes bij en een witte mayo. Met haar lange zwarte haren in twee staartjes ziet ze er uit als een snoezig elfje, maar is helemaal niet snoezig. Sinds ze hier wonen, heeft tante Mei zijn zusje gruwelijk verwend. Mayka krijgt altijd alles wat ze maar wilt en als er eens niet gedaan wordt wat zij wil? Dan gaat ze krijsen!

‘Yukio, toe nou?’ Mayka spert haar ogen wijd open, ze houdt haar gezichtje schuin en in haar donkere ogen laait een gele gloed op. Mayka heeft namelijk ook magie. Al kan zij geen gouden vlinders tevoorschijn toveren, ze is er wel erg goed in iedereen alles te laten doen wat zij wil!

‘Nou,’ verzucht Zuko, ‘vooruit dan maar.’ Hij doet de roze handschoenen uit en loopt achter zijn zusje aan, terwijl Mayka giechelend naar de gang huppelt.

‘Hola, kijk eens uit!’ May komt net met een dienblad vol lege kopjes en schoteltjes de keuken in en botst tegen Mayka aan. Even wil ze boos uitvallen, dat kan Zuko aan haar gezicht zien, maar Mayka lacht stralend tegen haar en weer laait de gele gloed in haar ogen op. May lacht terug en aait over haar hoofd. Iedereen is dol op zijn zusje.

‘Kijk,’ Mayka wijst pruilend bij een grote kast omhoog.

Ze staan in het midden van de gang en kunnen achteraan de afhaalbalie zien, met de rode banken, waarop de klanten kunnen wachten tot het eten klaar is.

Zij staan bij de klapdeur naar de keuken, daar schuin tegenover is de deur naar het restaurant en aan het andere eind van de gang een trap waarmee je naar de woonkamer van oom en tante Mei kan gaan en als je nog een trap opklimt ga je naar de zolder waar de kinderen wonen.

De gang is niet leeg. Behalve een kapstok vol dure bontjassen van zijn tante en een rek vol schoenen met hoge hakken, staat er een kast vol Chinese kookboeken en dure encyclopedieën. Daar mag hij niet eens naar wijzen.

Dat begrijpt Zuko niet, want dan kijkt er tenminste iemand eens naar. Gelukkig heeft tante Mei hem geleerd in het Chinees te lezen en schrijven, anders zou hij zijn Manga strips niet eens kunnen lezen.

De kast is bijna twee meter hoog en tussen twee groene vazen met oranje draken, ligt een roze bal. Het is van Walt Disney en heeft de gezichten van prinsesjes erop. Mayka heeft enorm veel speelgoed, maar het liefste loopt ze de hele tijd met deze bal te stuiteren. Oom Wang zal er wel weer over gestruikeld zijn.

Zuko kan ook niet bij de bal en hij kijkt rond, niet om te zien of er iets is om op te klimmen, eerder of er niemand aankomt. Hij staart naar de bal en zegt tegen zichzelf. *Bal, kom hier. Bal, kom hier. * De bal begint te trillen. Het krijgt ineens een onzichtbaar duwtje en zomaar valt het van de kast omlaag! ‘Yeee!’ Mayka loopt er snel heen en pakt de bal op en lachend begint ze er mee te stuiteren.

‘Doe dat nou niet hier, ga nou maar naar boven,’ Zuko kijkt om naar de deur. Als hun oom ziet dat ze de bal hebben, gaat hij vast vragen hoe ze er aan komen. De kinderen kijken om zodra ze iets horen, de richting in van de afhaal balie. Bij de balie staat de deur al vroeg open. Het is ondertussen half twaalf geworden en dan mogen de mensen al eten te bestellen.

Weer miauwt hij en met de staart omhoog, trippelt er een zwarte kat met groene ogen op de kinderen af.

‘Yukio!’ Mayka valt op haar knietjes en de kat gaat tegen haar op de achterpootjes staan, begint luid te knorren en likt haar neus. Daar moet ze om giechelen. ‘Dat kriebelt,’ Lachend wiegt ze heen en weer.

Zuko kijkt bezorgd om, straks hoort oom Wang zijn zusje lachen. Toen hij nog klein was en Mayka net geboren, dat weet Zuko nog. Hadden ze thuis in China ook een kat en die was ook zwart met groene ogen. Zuko zat altijd vlak voor de tv met gekruiste benen en daar sliep de kat dan op. Dat voelde altijd zo gezellig, maar hun kat is helaas niet mee gegaan naar Nederland

Verleden jaar dook deze kat ineens in het Chinese restaurant op, daar is Zuko erg blij mee, hij is dol op katten en heeft de kat Yukio genoemd, want weet je wat? Dit mag je niemand verder vertellen hoor, maar de echte Yukio kan zich in een kat veranderen. Dat is harstikke handig als je wilt weten wat de grote verwoester allemaal uitspookt in de grote grot waar hij woont.

Zuko zal het in ieder geval niemand vertellen, want hij is de enige die het geheim van Yukio kent om in een kat te kunnen veranderen en de magie van Yukio is zo sterk dat hij zelfs vanuit Netahay naar Nederland wist te komen.

Daarom is Yukio hier, heeft Zuko gefantaseerd. Yukio heeft de vorm van een kat aangenomen, om mij te helpen zodra gevaarlijke gevaren ons bedreigen.**

Thomas de kok geeft de kat stiekem stukjes vleesafval, want hij houdt ook van katten. Oom Wang niet. Zodra hij Yukio ziet, wat doet hij dan? Hij begint meteen te krijsen, pakt een theedoek en rent zwiepend met de doek, achter de kat aan om hem uit het restaurant te jagen.

Zuko moet daar altijd vreselijk om lachen, al doet hij dat zo stilletjes mogelijk, want voor Yukio is dit een spelletje. De kat laat zich niet vangen of zelfs maar weggagen. Hij sluipt onder tafels of stoelen door. Springt op het aanrecht en trippelt behendig tussen servies, net zolang tot de kok hem iets gegeven heeft en dan pas gaat hij weg.

Zuko knielt ook neer en de zwarte kat trippelt naar hem toe en gaat tegen hem opstaan. Yukio likt hem nooit zijn neus, maar geeft hem met zijn snoet een kopstoot, net zo raak als de klap van een martial art fighter, maar hij vindt het heerlijk. Hij pakt de kat op en drukt zijn harig lijfje even tegen zich aan. Yukio geeft hem weer een kopstoot en Zuko lacht het uit en roept. ‘Knock Out!’ Giechelend valt hij achterover en Yukio springt meteen op hem en kijkt hem vrolijk knorrend aan.

Dankzij de kat voelt Zuko zich niet meer zo alleen, hij gaat weer overeind zitten en kijkt ongerust de gang door, want niemand anders mag dit zien. De zwarte kat springt uit zijn armen. Hij loopt naar de deur van het restaurant en gaat er tegen opstaan, daarna kijkt hij naar hem om en miauwt zachtjes.

‘Ssst!’ Zuko drukt zijn vinger tegen zijn mond. ‘Zachtjes zijn,’ zegt hij vermanend tegen de kat. ‘Je hebt je zwarte pakje aan, net als een ninja. Dan moet je ook zachtjes doen, net als een ninja. Straks ziet oom Wang je en dan weet je wel wat er gebeurt.’

‘Ssst!’ De jongen kijkt vermanend naar zijn zusje. Mayka laat de bal nog steeds stuiteren en dat maakt een boel herrie in de stille gang.

De kinderen kijken verschrikt om, zodra ze iets horen. Vlakbij is de deur naar het restaurant en daar horen ze de stem van oom Wang!

Yukio duikt meteen onder een tafel waarvan een wit kleed tot op de vloer hangt. Daardoor is er niets meer van de kat te zien. Ineens gluurt zijn snoetje onder het kleed door, maar hij wacht toch tot Zuko zegt dat het veilig is om weer tevoorschijn te komen.

Zuko weet dat Yukio altijd, net zo behendig als een ninja, het restaurant binnensluis, dicht langs de muur. Van kast tot tafel, tot aan de deur van het restaurant. Yukio gaat pas tegen de klapdeuren opstaan om ze open te doen, tot de kat zeker weet dat alles veilig voor hem is.

De stem van hun oom klinkt nog steeds, nu vanuit de eetzaal. Hun oom is weer bezig met zijn mopperronde, want hij vindt dat de serveersters nooit de tafels goed dekken. Straks gaat hun oom weer naar de keuken om te controleren of alles daar wel naar de zin is. Ook maar iets verkeerd en hij gaat weer met zijn ellenlange gezeur beginnen.

Zuko weet dat als zijn oom te lang zeurt, de kok expres het eten aan laat branden, maar dat is niet alles. Mike, een van de helpers kan wel eens boos worden. Zo boos, dat hij messen uit het messenblok pakt en die overal naar toe smijt, terwijl hij boze woorden scheldt in het Chinees. Er zitten dan ook veel diepe gaten in de kasten en de deuren.

Oom Wang is weer stil, dat is een slecht teken. Dan kan hij elk moment hierheen komen! Zuko gaat snel staan. 'Ga maar naar onze kamer,' wijst hij naar de trap. 'Ik kom zo.'

Mayka kijkt om naar de trap en haar gezichtje betreft. Tante Mei is bezig jurkjes klaar te leggen en het kleine meisje is er stiekem vandoor gegaan. Mayka heeft ook helemaal geen zin meer in poseren. 'Yukio, ik heb honger?' Ze grijpt naar haar buik en Zuko voelt meteen ook honger, want hij is al een paar uur aan het afwassen.

'Kom maar,' hij steekt zijn zusje zijn hand toe, 'even kijken wat er is.'

Wanneer er klikjes van klanten over zijn, wordt dat in een kast gezet. Dat mogen de kinderen dan eten. Zuko weet niet dat de kok daar stiekem extra eten bij maakt.

Zodra de kinderen bij de keuken om een hoekje van de deur gluren, zien ze Jackie Zhang bij het aanrecht staan en in snel tempo de laatste spullen afwassen. Jackie is enorm handig met dingen doen. Daarbij zingt hij graag. Ook nu zingt hij zijn lievelingslied, vooral als Wang er is, "There is a rat in the kitchen." Zijn stem galmt door het restaurant en de koks en anderen trommelen het wijsje mee met hun pollepels en messen,

Zuko ziet op de tafel al het serviesgoed weer onschuldig op de tafel blinken in het lamplicht. Oom Wang is gelukkig nergens te zien en de kinderen lopen de keuken in met de zwarte kat op de hielen.

In de kast staan inderdaad wat schaaltes, maar niet alles zijn klikjes. Een schaalte heeft witte rijst, in een andere zit bami. Er zijn ook twee kommen met soep en er is zelfs een grote loempia. Achteraan staat een schaalte met stukjes gebakken kip. Dat is voor Yukio, weet Zuko en zet het op de grond. Het schaalte is met een paar grote happen leeg en de kat likt zijn bekje af.

'Ga maar naar ons kamertje. Ik kom er zo aan met ons eten,' belooft Zuko zijn zusje. Hij brengt Mayka alvast naar de trap en ook nu volgt Yukio hen en kijkt verwachtingsvol naar hem op.

‘Gaan we dan straks saampjes mijn nieuwe prinsessen film kijken?’ Mayka treuzelt nog steeds. Zuko balt zijn handen samen en zodra hij zijn vingers uit elkaar vouwt, vliegt er een prachtige gouden vlinder rondjes om de kinderen heen. De zwarte kat gaat meteen, klepperend met zijn bekje, op de achterpootjes staan om de vlinder te vangen.

Mayka pakt haar bal en rent samen met Yukio de gouden vlinder achterna, want die laat Zuko de trap opvliegen. ‘Zo,’ knikt hij opgelucht. Zijn oom is nog steeds nergens te zien en nu zijn zusje en de kat veilig zijn, kan hij met het eten aan de gang.

Thomas loopt langs en zonder een woord zet hij weer een schaaltje met wat gebakken kip in de kast. Terwijl hij weer wegloopt, knipoogt hij tegen hem en Zuko lacht dankbaar terug en al zegt hij nauwelijks iets tegen hem, Thomas is erg aardig, want naast het schaaltje ligt ook zomaar een grote lolly.

Knabbelend op de lolly is Zuko druk met de klietjes opwarmen in de magnetron. Hij zet de schaaltjes met wat eetstokjes op een dienblad en het schaaltje met kip erbij. Oh oh! Snel gaat hij voor het dienblad staan, want zijn tante komt de keuken in en loopt meteen op hem af.

‘Zuko, wat doe jij nou nog hier?’ Tante Mei kijkt hem streng aan. ‘Ga eens snel naar je kamer. Je moet poseren en waar is je zusje, ik zoek Mayka overal.’

‘Ik ga haar wel zoeken, tante Mei,’ knikt hij haar toe. Zuko zegt maar niet dat zijn zusje in hun kamer is.

Zijn tante klopt op zijn hoofd, ze glimlacht tegen hem en loopt alweer weg, want Wu is naar de markt geweest. Hij brengt een paar kisten vol groentes de keuken in en zet die op een hoekje van het aanrecht neer.

Zuko weet nu al wie die groentes allemaal schoon mag maken, schillen en in stukjes snijden. Dat vind hij ook al het saaiste klusje, wat je je maar voor kan stellen. Gelukkig is oom Wang nog steeds nergens te zien, anders moet hij weer die stomme foto’s van zich laten maken.

Tante Mei gaat naar het restaurant en Zuko vind het enorm knap van zijn tante dat ze kan lopen op schoenen met van die torenhoge hakken. Hij kent haar niet anders als in een zwart mantelpakje, haar zwarte haren altijd in een knot en met bungelende gouden oorbellen.

Snel pakt hij het dienblad, gaat de gang in en loopt de trap op. Tante Mei geeft hem vaak lekkere snoep en cadeautjes, maar zijn moeder was hem liever. Waren zijn ouders nu maar niet doodgegaan, dan woonden ze nog in China. Wacht maar. Als het aan hem ligt, is hij nog voor het einde van dit jaar daar weer terug in China. Zuko is het afwassen en poseren voor speelgoed, meer dan zat.

De jongen houdt het dienblad met alle schaaltjes stevig vast en loopt de trap op. Hopelijk is zijn oom straks snel klaar met foto’s maken met het nieuwe speelgoed. Dan kan hij zijn serie kijken. Het enige goede van het restaurant is dat ze een satelliet hebben met bereik tot China. De animatie van Yukio Tijgerklauw loopt al jaren. Hij heeft gelukkig nog geen een aflevering hoeven missen, want ze worden vaak herhaald op Aziatische tv kanalen.

Meteen gaat zijn dagdroom verder.

**Yukio Tijgerklauw is de zoon van Takashi, maar door een vreselijk drama moet hij bij een oom en tante wonen. Zijn oom is in het geheim de Grote Verwoester, daar is Yukio net achter gekomen. Nu moet hij doen alsof hij van niets weet en alles op alles zetten om zijn oom tegen te houden met zijn gruwelijke plannen om de wereld te veroveren.

De Grote Verwoester is het gelukt om de sneeuwprinses, de dochter van de IJskoningin te ontvoeren en houdt Mayka in het diepste geheim verborgen in een saai torenkamertje. Yukio weet nog niet hoe de prinses te bevrijden, maar hij brengt haar tot het zover is, eten

Zuko is op zolder aangekomen. Hij loopt naar hun kamer, draait opzij en maakt de deur voorzichtig met zijn elleboog open en stapt binnen. Hun kamer heeft een stapelbed in een hoek en een bureau waarop zijn spelcomputer staat.

Aan de ene muur staat een kast vol actiefiguren en spullen van zijn favoriete serie en er hangen een paar posters van Yukio aan de muur. Aan de andere kant van de kamer staan wel zes Barbie speelhuizen. Op een grote stapel slingert alles wat er ooit voor een Barbie gemaakt is en tientallen Barbies staan keurig rechtop tegen de muur.

Yukio rekt zich uit, de zwarte kat had liggen slapen in een stoel vol knuffels en springt op de grond. Zuko zet het dienblad op zijn bureau en het schaalje met kip voor Yukio neer die er smakkend van begint te eten. ‘Ja, dat lust je wel, hé, kleine snoeper,’ zegt hij, Zuko aait over het zwarte ruggetje, maar kijkt verbaasd rond, want waar is Mayka? Ineens hoort hij haar stem, maar dat klinkt in een andere kamer? Zijn zusje zingt, maar zing niet alleen. Er zingt iemand met haar mee, want hij hoort ook een lage stem. “Paardje paardje hop, alle kabouters dansen de pimpel plop.”

‘Wat is dat nou voor raar liedje?’ Zuko stapt zijn slaapkamer uit en kijkt naar twee andere deuren. Achter de rechtse moet hij altijd poseren, maar wat gebeurt er achter de andere deur? Hij doet de deur open en stapt een zolderkamertje in. Het is net als die van hem, maar dan vol met roze Barbie speelgoed en overal staan en liggen spullen van de Little Blue Star Princess films.

Er staat een camera aan en de projector tovert op een muur een sprookjeswoud en er dansen grappige kabouterijtjes om een grote paddenstoel met witte stippen. Mayka zit bij oom Wang op schoot en ze hebben allebei handpoppen van kabouters op de handen en laten die door de lucht dansen, terwijl ze dat stomme liedje blijven zingen. Wang hopt met Mayka op zijn magere knieën op en neer en lacht zo vrolijk alsof hij een aardige vader is. Mayka lacht nog terug ook.

Zuko wordt meteen boos, want ze hebben geen vader meer en hij wil niet dat zijn zusje zo stom tegen Wang lacht. Meteen stapt hij naar voren en komt daarbij in het beeld te staan, zodat er een grote zwarte schaduw over de kabouterijtjes heen valt. Zijn oom schrikt enorm zodra hij de schaduw ziet en wanneer hij Zuko ziet staan, zet hij Mayka van zijn schoot en springt op. Snel doet hij de camera uit. ‘Wat doe jij hier,’ snauwt Wang, ‘waarom verpest je het filmen? Nu moet alles weer overnieuw, moet je niet afwassen?’

‘Nee, we gaan eerst eten,’ zegt Zuko, ‘we hebben honger. Kom hier, Mayka.’ Zuko strekt bevelend zijn hand uit en zijn zusje rent naar hem toe.

Mayka lacht vrolijk, 'kijk eens Yukio, wat ik van een lieve meneer heb gekregen voor foto's van de Little Blue Star jurkjes?' Ze laat hem een Barbie zien in een blauw elfenjurkje met gouden vleugels.

Zuko vind Barbies er enorm stom uitzien, want ze hebben allemaal dezelfde grijns. Hij pakt haar de Barbie af en smijt het op het bed. 'We gaan eten,' zegt hij stug, pakt Mayka's hand en trekt zijn zusje mee terug naar hun eigen kamertje. Wang moppert in zichzelf en is druk bezig met de projector om de tekenfilm weer opnieuw in te stellen. Hij kijkt op zijn horloge. De speelgoed magnaat wou dit reclame filmpje zo snel mogelijk hebben, zodat ze het ook zo snel mogelijk konden uitzenden. Er is haast bij en daarom beent Wang geërgerd naar de slaapkamer van de kinderen om Mayka terug te halen. Hij stapt naar binnen en ziet de kinderen bij het bureau staan met een dienblad met eten.

Wang fronst geërgerd zodra hij de schalen met de loempia en soep ziet. Daar zal hij de kok eens over aanspreken, zomaar goed eten verspillen aan de kinderen...

Zuko kijkt zijn oom verschrikt aan. Yukio is er nog en de zwarte kater ligt vredig als een opgerolde bal in een stoel te slapen. Snel gaat hij voor de stoel staan, terwijl Mayka alvast van de loempia snoept met haar vingers.

'Mayka, kom mee.' Wang wenkt bevelend. 'We moeten verder met de reclame.'

'Nietes, ik heb honger,' zegt het meisje en eet verder.

Yukio negeert zijn oom ook straal, hij pakt stokjes en eet met de loempia mee.

Wang kijkt ongeduldig op zijn horloge. De kinderen hebben de loempia al bijna op en hij pakt Mayka bij de pols en trekt haar naar zich toe. Vriendelijk lachend buigt hij naar Zuko over en wil hem zo snel mogelijk weg hebben, want Zuko pakt de andere pols van Mayka en trekt haar naar zich terug en geeft haar het schaalje met bami.

'Maar jongen toch, je hoeft het toch niet met klikjes te doen? Weet je wat?' Wang klopt op Zuko's schouder. 'Ga maar naar de keuken en zeg de kok dat hij iets lekkers voor je moet koken.'

Zuko ontwijkt de kloppende hand of het iets engs is. 'Ik eet altijd klikjes,' zegt hij stug. 'Nu ook, kom Mayka.' Zuko tilt zijn zusje op. Hij zet haar op de bureaustoel en pakt de eetstokjes. 'Wat wil jij nu, soep of meer bami?'

'Soep.' Mayka neemt de lepel en het schaalje aan en begint te eten. Zuko pakt ook een schaal met soep en nipt ervan met de rug naar zijn oom.

Wang kijkt opnieuw op zijn horloge en stampvoet ongeduldig. Hij heeft nog een half uurtje om de reclamefilm te maken...

'Maar jongen toch,' zo vriendelijk mogelijk lacht hij tegen Zuko. 'Weet je wat? Het is weekend, wil je niet liever iets anders eten?'

Wang trekt zijn portemonnee en laat Zuko een briefje van twintig euro zien.

'Waarom ga je niet naar McDonalds en koop daar iets lekkers van?'

'McDonalds!' Zuko loopt meteen het water in de mond en hij neemt Mayka het schaalje soep af, 'kom Mayka. Dan gaan we naar McDonalds,' knikt hij haar toe en zijn zusje glijdt meteen van de stoel en jubelt. 'Dan wil ik een kindermenu met verrassing.'

Ze klapt verheugd in haar handen en Zuko loopt met uitgestrekt hand naar zijn oom toe, maar het geld is net zo snel weer in de jaszak verdwenen!

‘Nee, nee. Mayka blijft hier,’ schudt Wang zijn hoofd. ‘Je zusje en ik gaan straks samen wel naar de McDonalds, he Mayka? Jij blijft veel liever hier als naar McDonalds te gaan met je broer, hé? We moeten nog kabouter pimpel plop spelen, of...’ Zuko ziet zijn oom bevreemd naar de kast kijken, want de deur gaat zomaar vanzelf open! Wang scheld gesmoord voor zich uit en slaat de kastdeur met harde klap dicht. Daarna draait hij zich naar de kinderen toe, hij zet de handen in de zij en neemt hen geërgerd op.

Maya bedekt angstig met haar handjes haar mond, zodra de kastdeur opnieuw vanzelf open gaat. Wang smijt weer de deur dicht, hij haalt het geld opnieuw tevoorschijn en steekt het Zuko toe. ‘Zo, dat is afgesproken.’ Oom Wang duwt hem het briefje in zijn hand. ‘Jij gaat naar McDonalds, Mayka en ik blijven hier en we gaan gezellig met de kabouterijtjes spelen met z’n tweetjes. Dat vindt Mayka toch veel leuker dan McDonalds, toch?’ Oom Wang strekt zijn hand uit. ‘Kom Mayka, kom hier.’

Zuko stopt het geld in zijn broekzak, maar blijft staan, want zijn zusje kijkt haar oom met angstige ogen aan.

‘Nou, ga je nog?’ Wang wijst bevelend naar de deur. ‘Ga naar McDonalds, Zuko. Dan kom je daarna maar terug voor de foto’s. Mayka en ik moeten ons spelletje met de kabouters nog afmaken.’

Het kleine meisje kijkt bedremmeld naar haar oom en kluift op haar nagels.

‘Mayka, kom hier.’ Wang buigt dreigend naar voren, ‘je weet het toch wel.’ Hij wijst naar de kast. ‘Brave meisjes krijgen cadeautjes, stoute meisjes gaan de kast in. Nou, wat ben jij, een braaf of een stout meisje?’ Mayka krimpt in elkaar zodra Wang opnieuw beveelt dat ze naar hem toe moet komen.

Zuko wordt steeds bozer. Dat oom Wang hem almaar beveelt om af te wassen en reclame foto’s te maken is al erg genoeg. Mayka is pas acht en moet ook al de hele tijd met allemaal speelgoed op de foto. Stoute meisjes gaan de kast in, maar wat doen ze dan met stoute jongens?

Zuko merkt niet eens dat Yukio is wakker geworden en overeind gaat zitten. Zijn groene ogen staren strak naar oom Wang en hij opent zijn bekje dreigend, zodat zijn vlijmscherp gepunte tanden te zien zijn.

Zuko beweegt geen vinger. Toch klinkt er akelig geknars, zoals de deur van een oude kerker zou klinken. Opnieuw gaat de deur van de klerenkast open en verbaasd kijken ze er naar om.

‘Kom hier, Mayka, of ik stop je in de kast,’ dreigt Wang. Hij gelooft niet in spoken, maar doet de deur van de kast toch maar weer snel dicht.

Mayka rent naar Zuko toe en klemt zich aan zijn arm vast. ‘Ik wil niet, Yukio,’ jammert ze. ‘Ik wil geen kabouter pimpel plop meer spelen.

Ik wil niet in de kast.’

Zuko kijkt zijn oom vol afkeer aan. ‘Heb jij mijn zusje in de kast gestopt?’

‘Zeker, dat was wel nodig,’ Wang knikt tevreden. ‘Mayka wou eerst geen reclame foto’s maken, maar nu wel, hé Mayka. Nu vind je het toch ook leuk om met mooie jurkjes en leuk speelgoed op de foto te gaan?’

Oom Wang klopt grijnzend op zijn knie. ‘Kom lieverdje,’ lokt hij. ‘Kom even kabouter pimpel plop spelen. Dan mag je daarna je pakje open maken. Je vind het